sib. nr oculq est: qui mstrat ī ntis.
mang nrā est. Crd si ꝓuidet ī spua
libz: nr dexter oculq est. a dextera
manus. Talis tā necessaria. si cete
ros ī dei ꝗuico scandalizauerit. et
ī corrigibil' exticerit: de corpe id ē
de sōcietate est abscidendq. a celig ē
eī solacīū vmq pdere: q̄ p vnū
totū corpq pire. Sequit. ¶ Et hoc
qd' dxi de oculo non figrēdo: etiā
ī ceteris ī uenicdis. phibēdis. id
candis. gūcendis. iudicādis qz
pcīis. diligenē et fidelit obsuet:
cū dilcōne hoīm. et odio viciorū.

¶ Qualit fieri debeat correcō
fīna. Iiij. Capitulum.

Hnc idē btūs doctor alibi dit.
Hic diligēdi sūt hoīes: ut
eorz non diligant errores. Aliud
est eī amasse qd' fīt sūt: aliud
vō odisse qd' facīūt. Hūt nōnulli
qui aliorz redarguūt culpas nō
tam ex caritate. q̄ ex odij amai
tudine: nō tam ut eos corrigi ve
lint: q̄ ut odiū qd' ī corde gestāt
ex'cere possint. Et hoc nō ē sdm
deū: et magis ad vindcām ptinz.
q̄ ad disciplinā. Caueat q̄ fīēs.
ut neminē reprehendāt cū ira et
ī dignacōe: sz pong cū dulcedīe
et caritate. Et si aliqn culpa exi
gēte sonat ī voce asperitas. semp
tn maneat ī mēte lenitas. iuxta
qd' aplūs pcepit dicēs. Vos qui
spīūales estis: ī struite huiusmōi
m spū lenitatis. Dn aut subūn
git: gsideras tetipm. ne et tu tep
tetis. Attende eī debz qui alū
reprehendit. qz et ipe pcōr. ⁊ fra
gilis existit: ne grauit tepteti.
si quē redarguere conat ī dig
nando pong q̄ ꝗpacīendo. Fiat
g' cū dilcōne hōm et odio vico
rū: ut amor ꝗuet ergā hoīem.
et odiū adusus viciū: quia dis
cretio debet vicijs. q̄ passio nate.
Sequit. ¶ Cuiūqz ī tm ꝓgressus
fuit malū. ut occulte ab aliquo
lrās ul' quodlibz mung acceperit.
si hoc vltro gficet: pcat illi. et oret
pro eo.

¶ Qz nihil attiēdū
sit occulte. lvij. Capitulum.

Deo ꝓgressū esse ī magnum
malum dicit frem. q̄ occulte
aliquid ī capit: quia aliquid occul
tare. est ordinē atqz ꝓpositū infīn
gere. Magnū malū mtrit: q̄ suū
ordinis ꝓuaricator exstit. Nisi
ꝓphā scīs magnū malū ēē sciet.
q̄ gresi discipulq suus a maāmā
syro mung occultū accepissz: neq
q̄ eū tā tribuliter passione lepre
ꝓcuteret. Exemplo itaqz suo nos
docuit: q̄ui correctōē esse dignum:
qui gūteret. silē pcm. Tamē si l
vltro gficet: pcendū est ei. et orā
dū p eo. Nā culpa leuior efficit.
q̄ confessiōe voluntaria hūlit apit.
vn̄ dauid dicit. Dixi gficebor: et
tu ēmisisti impietatē pcī mei.
Si at deprehendit. atqz gūcit: sdm
arbitriū ꝓpositi ul' pbri gūq eme
det. ¶ Qz nihil facē debeq. vn
mala suspicio possit hri.

Via gūior. lv. Capitulū.
est culpa: ideo gūior cōpetit
disciplina. Graui quippe et molli
offendit: qui malū qd' agit etiam
abscondit. De occultis lrīs et mu
nusculis btūs ih'omg ita scribit. Ul
tes mq̄ lrās et sudaiola et crebza
nunuscula: scīs amor nō hz. Cr
q̄s talibz delcātur: magna vānita
te seducit. Et quo plq delcātur in
ī fīmis: eo amplq deicit a supnis.
Ex huiusmōi at: mala gūua solet
gnari. Sz qui pfēē vicia caucre
desiderat. non solū studet. ut ea q̄
p se sūt mala caueat: sz etiā illa
refugit: vn̄ uel pua actio. ul' ma
la opinio prodere possit. Nos
vō quos optet bn̄ viuē. et vnū
exemplū alijs demōstre. nō queūt
talia agere: vn̄ quibus possit vel
malā suspicōnē hre. Sequitur.
¶ Vestes vrās ī vnū hēatis. sub
uno custode ul' duobq. ul' quot sufficē
possint ad eas excuciēdas: ne a time
a ledant. ¶ Cur ī vno loco vestes
repōm pcipiat. lvi. Cap.

Quod vestes pcepit ī vno loco
rpōm. sub vno custode ul' pli
bz: due videnē cause. ꝓma sz ne p
cauīa neglē. a tmea corūpent.
si nō exaūent. 2a causa ne fīt hāc
ipam vestē. quā hz. ī ꝓprio se hīē
credēt: si ī ꝓprio loco sibi reponere
licet. Vnde aut sine vādē vba cō
cordare q̄ sequūt. Ait eī. ¶ Et si
fieri pt ad vos nō ptmeat. qd' vo
bis idumentū pro tpm gtrecta
pferat ī vtrū hoc recipiat vmq̄ ꝗ
qz qd' deposuerat. an aliud qd' alter
habuerat. dū tn̄ vnicuiqz ꝓut cui
qz opq est. nō neget. ¶ De sup
fluitate resecanda. lvii. Capl.

Deo agit si fieri pt. ut si cui videat
difficile: liceat ipm qd' deposuerat
vestimentū recipe. Ad maiorem
tn̄ pfectōnē ptmeret. si ad tm gtep
tū sui puemisset: ut eo solūmō qd'
opus est corpi gtectus esset. iuxta
qd' aplūs ait. Habētes victum et
vestitū: hijs gtenti ēē debem. Nō
determinat q̄tū ul' quale: sz tm ea
nōiat q̄ sufficiāt natē. Nam ī mp
fēē: plq semp appetit volūtas. q̄
necīūtas. Sicut aut ait bēs ih'omq.
humana natura modico gtenta est.
Sz gsuetudo multa addidit. volū
tas et voluptas plīma copulant.
Sz si quis deū pfēē diligēt. si caēlibz
desiderijs ōino īmutiarē: multa
resecaret superflua: q̄ modo tenet
q̄ necīia. Distamq̄ deū toto cor
de diligere: q̄ teneq̄ p ꝓpīq amorem
studeamq̄ et gtenti esse necessarijs.
et superflua resecare: ut dīt qd' opq
est vmcuiqz nō negat. vltra qd' o
pus sit a nemine requirat. Cari
tas nō qrit q̄ sua sūt. caritas cōa
anteponit ꝓprijs. caritas facit
abiectū esse ī domo dei. Nāt si q̄s
pfēē possederit: etiā ex eo qd' opq
erit sibimetipi resecabit. Deinde
sequit. ¶ Si aut hmc mr vos qten
ciones et murmura oriūt: cū qq
ritur aliquis se deteriq̄ accepisse q̄
pus habuerat. et ī dignū se esse. q̄ nō
ita vestiat sicut alij fīēs vestiebat:
hmc vos pbare. q̄tū vobis desit
in illo ī teriore scō habitu cordis. q̄
habitu corpis litigatis. ¶ Qz pri
vicīū et vestitū nō debem murmurare. lvm. Capitulū.

Augustinq Cōtencio est. cū
aliqd obstinato aūo defendit.
vbi veritas nō mqrit: sz ī tencio
fatigat. Habitq cordis nri sānī
catur p gratiā dei. p mhabitāte
spm scīm. qm̄ test mritis. par. boī
tas. hūlitas. pacīa. q̄ cordia. man
suetudo. et alia hmōi. Hoc sūt nr
teriores diuicie: scilicet boī moēs
et vtutes. Sz si tcipmq̄ iter nos cō
tendere. mmurare. litigare: stati
ab hijs spiritalibz bonis vacui re
manemq̄. Vtutes eīī cū vicijs
remanere nō pnt. Nā fermētū
modicū: totā massam corūpit.
Hinc debet se pbare quisqz. ⁊ sol
licite pensare. q̄tū intq̄ illi desit
et q̄ magnū dapnū mtrit: qui
p rebq transeūtibz. hoc vn̄ debet
esse btūs. pdit. Valde g' nobis ca
uende sūt lites et gtēciones. q̄a ꝗ
sūt opa carnis: et sicut apl's ait.
qui talia agūt regnū dei nō pos
sidebūt. Ideo nos āmonet nos m
alio loco dicēs. Nichil p gtēciōnē
aut īanem gloriā. superiores sibi
inicem arbitrātes: non ea q̄ sua
sūt singuli cogitātes. sz ea q̄ sūt
alīq̄. plīmū eīī valent hec duo
ad remouēdas lites. et gmāndā
cordiā: cū quisqz se īferiorē oībz
iudicat: et ea q̄ sunt altīq̄ magis
q̄ sua ꝓpria pensat. In hijs ergo
duobq̄. hūlitas et caritas gmē
dant: que nō solū discordare so
lent: sz etiā discordātes ad cor
diā reducere. Et qz hī q̄ dcā sūt